

Art en moviment

L'altre moguda que ha despertat l'interès mediàtic però també popular pels milers de visitants en pocs dies ha estat el Centre d'Art de Banyoles que incorpora una part de la col·lecció de la família Gimferrer. S'hi exposa obra de Joan Miró, Antoni Tàpies, Picasso, Miquel Barceló o Chillida però també Rembrandt o Goya i joies del modernisme català com Ramon Casas, Fortuny o Modest Urgell, a banda d'una mostra de peces artístiques egípcies, gregues i romanes. Amb l'aposta de l'Ajuntament de Banyoles per aconseguir reunir la col·lecció en aquest projecte cultural instal·lat a la plaça Major es recupera d'alguna manera l'esperit i la voluntat d'una ciutat que els anys 70 estava a l'avantguarda de les propostes innovadores a través del Tint i d'artistes com Xicu Cabanyes o Lluís Vilà però també d'activistes culturals incansables com en Jaume Fàbrega o arquitectes malauradament desapareguts com Noni Moner o Josep M. Riera. La ciutat de Girona havia tingut un passat interessant en aquest món de l'art voluble i fugisser amb algunes galeries privades de renom com ho fou la 3i5 d'Antonio Niebla, però també d'altres amb més o menys fortuna a la zona del Mercadal o l'Eixample. Es manté viva i activa des que va obrir portes l'any 1983 El Claustre del carrer Nou així com les sales de la Fundació Valvi a la Gran-Via. A dia d'avui, CaixaForum és la que sol portar mostres de qualitat i nivell com l'actual sobre botànica i art que es pot visitar fins el 23 d'agost. De titularitat pública tenim les sales de la Casa de Cultura amb exposicions temporals de gran interès com la nova dedicada a l'art i la cultura pop, el Museu d'Art que sol fer-ne almenys un parell a l'any d'un alt nivell i el Museu d'Història amb exposicions que obren Fires com la que va aplegar part de la col·lecció Santos Torroella malgrat que després tornés al magatzem esperant el futur Museu d'Art Modern i Contemporani que no acaba de veure la llum. L'altra pota com és el Museu dels Jueus també utilitza la petita sala situada al pati per mostrar aspectes que no són pas menors al voltant de realitats viscudes com la diàspora, la vida i el patiment del poble jueu al llarg de la història. De l'Ajuntament cal destacar el Museu del Cinema on cada any programa interessants exposicions relacionades amb el món del Setè Art però també el Centre Cultural La Mercè, les sales del Bòlit a la Rambla, Sant Nicolau i Pou Rodó amb apostes innovadores i els grans oblidats com són els espais dels Centres Cívics de la ciutat amb programacions variades, sovint amb propostes fotogràfiques d'interès per la gent del barri. Darrerament, s'hi ha afegit la Casa Masó amb l'exposició Girona grisa, blava i verda. Plans i projectes de ciutat 1850-2050. L'art ens envolta i es mou amb propostes variades, institucionals o privades, amb espais i continguts diferents, però sempre amb la premissa d'una «cultura basada en la llibertat i la creativitat» com va dir en una ocasió un home savi.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/05/08/art-moviment-130016742.html>